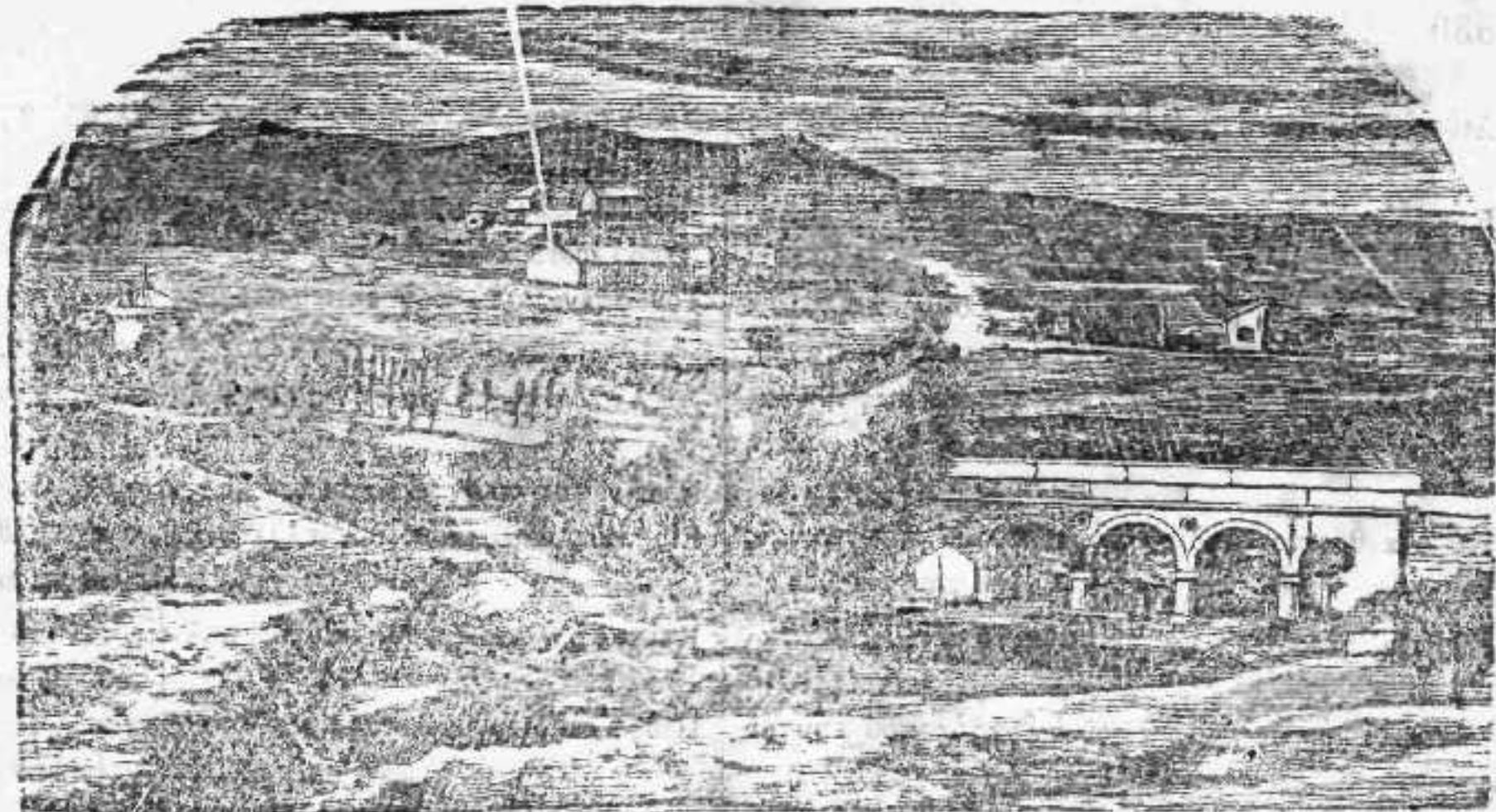

ΕΤΟΣ Δ'.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἀπριλίου 1872.

ΦΥΛΛ. ΚΓ'.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ

ΠΟΙΗΜΑ

ΟΥΓΟΥ ΦΩΣΚΟΛΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΝ ΠΙΝΔΕΜΟΝΤΗΝ (1)

«Deorum manium iura
Sanctasunt. XII Tab.»

Ἡ Ἰταλογαλλικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευε διὰ διατάγματος τὸ ν' ἀνεγείωνται μνημεῖα εἰς τοὺς τεθνεώτας, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὥστανε ἡ εὐεχὴ νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἰσότητος καὶ τοὺς νεκροὺς. Ὁ Οὐγὸς Φωσκολὸς ἀγανακτῆσας διὰ τὸ θέσπισμα συνέταξε τὸ ποίημα τοῦτο, ὀνομάσας αὐτὸ οἱ Τάφοι. Ἐν αὐτῷ διαλάμπει τὸ φιλέσπλαγγον τοῦ ἀδρός, ἡ πολυμάθεια, τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἡ ἀρίστη ἀρμονία τοῦ ὅρου. Τὸ ποίημα εἶναι τόσο δύσσοιον, ὥστε εἰς οὐδεμίαν ξένην γλῶσσαν ἐτολμήθη ἡ μετάφρασις αὐτοῦ· ὑπάρχει μὲν μετάφρασις εἰς τὴν Λατινικὴν ἐξ ἧς ἔδυνατο νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν. Ὁ κ. Ἀντώνιος Μάτσης, ὁ συμπατριώτης

τοῦ ποιητοῦ, ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα νὰ τὸ μεταφράσῃ εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν· ὁ ἀναγνώστης ἐπομένως πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν δυσκολίαν τοῦ ἔργου καὶ θέλει κρίναι ὅτι ἀρκοῖντως ἐπέτυχεν ἡ μετάφρασις τοῦ Κ. Μάτσης, καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς θυγατρὸς ἤχει καὶ ἡ φωνὴ τῆς μητρὸς.

Στὸν Ἰσκιον τῶν κυπαρισίων καὶ μέσα εἰς τὰ
[μνημεῖα,

Ὅπου δὲν μένουσιν ἄμοιρα παρηγορίαις δακρύων
Τάχα εἶν' λιγώτερο βαρὺς ὁ ὕπνος τοῦ θανάτου;
Ὅταν στὸν ἥλιον πλέον δι' ἐμέ· ἡ γῆ δὲν θά
[βλαστάνῃ

Τὴν μυριστάλιστην αὐτὴν φυτῶν καὶ ζώων
[πλάτῃ·

Κ' οὐδὲ ἡ ἀεροπετούμεναις θεαῖς ἐλπιδοφόραις
Ἐμπρὸς μου ἡ Ἦρις πλέον χοροὺς διαδαίνον-
[τας θά πλέκουν,

Καὶ οὔτε, φίλε μου, ἀπὸ σέ πλέον θὰ ν' ἀκούω
[τὸν στίχον

Κ' ἐκείνην ποῦ τὸν κυβερνᾷ λυπητερὴ ἀρμονία
Καὶ οὔτε πλέον στὴν καρδίᾳ θὰ μοῦ λαλήῃ τὸ
[πνεῦμα

Τῶν κορασιῶν τῶν Μουσῶν, καὶ τῆς Ἀγάπης·
[πνεῦμα

Μόνον τῆς πλανωμένης μου ζωῆς ἀπομεινάρη·
Ποῖαν θὰ δώσῃ ἀνταμοιβὴν, διὰ τοὺς χαϊμένους
[χρόνους,

(1) Ἐδημοσιεύθη 1807.

Λίθος, παῦ ἀπ' ὅσα ὁ θάνατος, στήν γῆν κ' εἰς
[τὰ πελάγη,
Κόκκαλα σπέρνει ἀδιάκοπα, διακρίνει τὰ δικά-
[μου;

Ἦ Πινδεμόντη, βέβαια κ' αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐλπίδα
Φεύγει ὀλούτερη θεᾷ ἀπ' τὰ μνημεῖα· τὰ πάντα
Περιτυλίζει ἡ λησμονία στήν ζοφερή της νύκτα,
Κι' εἰς κίνησι ἀκατάπαυστη Δύναμις ἄοκνη
[βιάζει.

Κι' ὁ ἄνθρωπος καὶ οἱ τάφοι του κ' ἡ στεριναῖς
[του εἰκόνες
Γῆς κι' οὐρανοῦ τὰ λείψανα ὁ χρόνος κατα-
[στρέφει.

Διατί ὅμως πρὸ καιροῦ ὁ θνητὸς τοῦ ἑαυτοῦ
[του νὰ φθονήσῃ

Τὴν πλάνην, ποῦ τὸν σταματᾷ νεκρὸν στήν θύ-
[ραν τοῦ Ἄδου;

Δὲν ζῇ αὐτὸς καὶ μὲς τὴν γῆν, ὅτε ἀλλαχὴ ἡ
[ἁρμονία

Τοῦ εἶν' τῶν ἀκτίνων τοῦ Ἡλιοῦ, ἐὰν μὲ γλυ-
[καῖς φροντίδες

Στὸν νοῦν τῶν φίλων καὶ δικῶν μπορεῖ νὰ τὴν
[διεγείρῃ;

Οὐράνιο τὸ αἶσθημα αὐτὸ τῆς ἀμοιβαίας ἀγά-
[πης,

Οὐράνιο προτέρημα ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Συχνὰ συζῶμεν δι' αὐτὸ μὲ ἀποθαμένον ρί-
[λον,

Κι' ὁ ἀποθαμένος ζῇ μὲ μᾶς ἐὰν ἡ γῆς ἡ οὐσία
Ποῦ βρέφος τὸν ἐδέχθηκε κ' εὐσπλαχνῇ ἀνά-
[βρεψέ τον,

Ὑστερον καταφύγιον εἴν' μητρικὴ ἀγκαλιά της,
Προσφέροντάς του, ἀμόλυντα τὰ λείψανα τοῦ
[σώζει

Απὸ νεφέλων προσβολαῖς κι' ἀσεβῇ πάτημα
[ὄχλου,

Κ' ἂν χαραγμένα τ' ὄνομα τοῦ διατηρεῖ ἕνας
[λίθος,

Κ' ἐὰν φιλόστοργοι δενδρῶ εὐωδιασμένοι κλάδοι
Τὸ χῶμά του παρηγοροῦν μὲ μαλακὴν ἱσκιάδα.

Μόνον εἰς ὅποιον διαδοχὴν ἀγάπης δὲν ἀφίνει,

Ὀλίγο εἶν' μέλημα ἡ ταφὴ κ' ἐὰν μετὰ τὴν
[θαντὴν του,

Νὰ βλέπῃ ποτὲ ἐδύνατο, τὸ πνεῦμά του θὰ
[ἐθώρει.

Ἰσχυρὸν νὰ περιφέρεται εἰς τοὺς κλαυθμῶνας τοῦ
[Ἄδου,

Ἦ εἰς τὴν σκέπη, ἀνάπαυσιν τῶν μεγάλων
[πτερύγων

Νὰ ἔχῃ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ στ' ἄγριο
[χορτάρι
Ἐρήμου κάμπου παρατᾷ τὴν κόνιν του, ἐρωμένη
Ὅπου οὔτε κόρη δέεται, οὔτε ἀκούει διαβάτης
Τὸν στεναγμὸν ποῦ ἐκπέμπει μας ἡ φύσις ἀπ'
[τὸν τάφο.

Ἄλλ' ἀπὸ βλέμμα συμπαθὴ τώρα μακρὰ
[διορίζει

Νέος νόμος τὸ ἐντάφιασμα, καὶ τ' ὄνομα ἀρνεῖται
Εἰς τοὺς θαμμένους, κ' ἐλλειπῆς, Θάλεια θεᾷ,
[μνημεῖου

Κεῖται ὁ λάτρις σου, αὐτὸς ποῦ εἰς τὸ πτωχόν
[του δῶμα

Πρὸς σὲ διευθύνοντας ψαλμοὺς ἀνάστησε μιὰ
[δάφνη

Μὲ ἔρωτος ἐπιμονὴν καὶ σοῦ ἔπλεκε στεφάνια
Καὶ μὲ τὰ γέλοιό σου καὶ σὺ τοῦ ἐστόλιζες τοὺς
[στίχους,

Ὅπου τὸν Σαρδανάπαλον τὸν Λουδοαρδὸν κεν-
[τοῦσαν (2)

Οποῖον θέλγει ὁ μουγκρισμὸς ὁ ἡχητικὸς τῶν
[βόων,

Ποῦ ἀπὸ τοῦ Ἄδου τὰ σπήλαια, τὰς ὄχθαις
τοῦ Τηκίνου

Τροφῆς περισσας κάμνουσι μακάριον καὶ ὀκνη-
[ρίας.

Ὡραῖα Μοῦσα, τί ἔγεις; Πλέον ἡ ἀμβροσία
[δὲν πνέει

Σημεῖον τῆς παρουσίας σου ἀναμειγῆς τῶν δέν-
[δρων

Ὅθεν στενάζων μελετῶ τὴν μητρικὴν μου
[στεγὴν

Καὶ σὺ συχνὰ ἐλημέριαζες καὶ τοῦ χαμογε-
[λοῦσες

Κάτω ἀπ' αὐτὴν τὴν φυλουργιὰ πῶς μὲ γυρμένα
[φύλλα

Παραπονεῖται ὦ Θεᾷ πῶς σκέπην δὲν παρέχει
Εἰς τὴν ταφὴν τοῦ γέροντος, ὅπου φιλοξενώντας

Ἄλλοτε τὸν ἐπρόσφερες καὶ ἱσκιον καὶ γαλήνην.
Σὺ ἴσως γύρω θεωρεῖς ἐκ τῶν χυδαίων τοὺς
[λάκκους

Ὅπως ἀνέυρης παῦ ἀκουμπᾷ τοῦ ἀγαπητοῦ Πα-
[ρίνη

Ἦ σεβασμὶα κεφαλή· ἀλλ' εἰς αὐτὸν οὔτε ἱσκι-
[ους,

Ἦ ἀσελγῆς πόλις ποῦ ἡδονὴν μουσικῶν τρέφει
[εὐνούχων,

Ἄλλ' οὐτε ὄνομα ἔθεσε στὸν τάφον του, οὐτε
 [λίθον
 Καὶ αὐτοῦ ἡ κάρα τοῦ ληστῆ, ποῦ ἡ μάχιρα
 [δημίου
 Τὰ κακουργήματα ἔπαυσε, τὰ κόκκαλα μολύνει.
 Ἄκοῦς νὰ σκάπτῃ ἀνάμεσα συντρίμματα, τρι-
 [βόλους,
 Στοὺς λάκκους τριγυρίζοντας ἡ ἀπορριμμένη
 [σκύλλα
 Ποῦ πεινασμένη βυάζεται, καὶ νὰ πηδᾷ ἀπ' τὸ
 [κράνιο
 Ἄκοῦς τὸν ἀγριοπέτεινα ἀκτίνα ν' ἀποφύγῃ
 Τοῦ ρεγγαριοῦ, κ' εἰς τοὺς σταυροὺς ν' ἀναπετᾷ
 (ἐπάνω
 Σπαρμένους ἀναρίθμητοι στὸν νεκροδόχον κά-
 [μπον,
 Κι' ὁ ἀκάθαρτος νὰ μέμρεται γοερὰ τὸ φῶς
 [ποῦ οἱ ἀστέρες
 Εὐσπλαγχτικοὶ χαρίζουσι τς' ἀστοχισμένους τά-
 [φους.
 Μάταια ἀπ' τὴν νύκτα τὴν χλωμὴ Θεὰ στὸν
 [Ποιητὴν σου
 Νὰ καταιβοῦν δέεσαι δροσιαῖς. Ἄχ, στὼν νε-
 [κρῶν τὸ χῶμα
 Οὐδὲ λουλούδι ἀνθεῖ ποτὲ, οὐδὲ χλοήζει χόρτο
 Ἄν λείπῃ ζώντων μέριμνα, καὶ φιλοφρόνων
 [δάκρυο.
 Ἄπ' τὸν καιρὸν ὅπου ναοί, γάμοι καὶ δικα-
 [στήρια
 Σ' ἀμοιβαῖον σπλάγχχνος ἔφεραν τοὺς πρῶτα
 [ἀγρίους ἀνθρώπους
 Τοὺς ζωντανοὺς προφύλαττον ἀπ' τὸν νοσῶδη
 [αἰθέρα
 Καὶ ἀπ' τὰ θηρία τὰ ἐλεεινὰ λείψανα αὐτῶν ποῦ
 [δι' ἄλλαις
 Ἰάσεις μ' αἰώνιον ἀμοιβὴν τοὺς προορίζει ἡ
 [φύσις
 Μάρτυρες δόξης πατρικῆς ὑπῆρχαν τὰ μνημεῖα
 Καὶ θυσιαστήρια εἰς τοὺς υἱοὺς κ' οἱ χρησμοὶ
 [αὐτοῦ τε ἐβγαῖναν
 Τῶν οἰκιακῶν θεοτήτων καὶ ἱερῶς ὁ ὄρκος
 Ποῦ ἐπάνω ἐπροφέρετο στὴν κόνιν τῶν προγό-
 [νων
 Θρησκεία, ποῦ εἰς τύπους διάφορους λατρείας
 [συνοδοιπόρους
 Εἶχε ταῖς πάτριας ἀρεταῖς καὶ τὴν φιλίαν ὁ-
 [μάδι
 Δὲ αἰώνων ἀπειρήν σειρὰν. Δὲν ἐστρωναν τὰ
 [ἐδάφη

Τῶν ἱερῶν τόπων πάντοτε ἡ ἐπιτάφιας
 [πλάκαις,
 Οὐδὲ εἰς τὰ μωσχολίβανα ἀποφερά πτωμάτων
 Περιπλεγμένη ἐμόλυνε τοὺς ἐκκλησιαζομέ-
 [νους,
 Ἡ εἰκονισμένοι σκελετοὶ ταῖς πόλεις κατεθλί-
 [βαν.
 Ἐυπνὰ ἡ μάννα καὶ γυμνὰ τὰ χέρια, τρομακ-
 [σμένη
 Τοῦ βρέφους τῆς στὴν προσφιλῇ τὴν κεφαλὴν
 [ἐκείναι
 Μὴν γόος ξαφνίσῃ το νεκροῦ ὅπου διαβλίνει,
 [αἰτοῦντος
 Ἄπ' τοὺς κληρούχους τοῦ ναοῦ τὸ μισθωμένο
 [ψάλμα,
 Ἀλλὰ διαχέοντες ἀτμούς καθαρίους στὸν ἀέρα,
 Τὰ κέδρη καὶ ἡ κυπάρισσοι ἀένναον πραοινάδα,
 Μνημόσυνον παντοτεινὸν ἐπρότειναν στοὺς τά-
 [φους,
 Κ' ἐντεχνα ἀγγεῖα ταῖς προσφοραῖς ἐδέχοντο
 [δακρύων.
 Σπινθῆρα οἱ φίλοι ἡλιακὸν ἐπέρναν νὰ φωτίσουν
 Τὴν ὑποχθόνιον σκοτινὰ, διατὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ
 [ἀνθρώπου
 Ποῦ σβένονται ἀναζητοῦν τὸν Ἥλιον, καὶ τὰ
 [στήθη
 Ὑστερον ὅλα στεναγμὸν ῥίπτουν στὸ φῶς ποῦ
 [ρεύγει,
 Νήματα ἡ βρύσαις χύνοντας καθαρισμοῦ ἀνα-
 [θρέφαν
 Στὸ χῶμα τὸ ἐντάριο ἀμάραντους καὶ γιούλια
 Κι' ὁ προσερχόμενος ἐκεῖ καὶ γάλα χέων διη-
 [γεῖτο
 Εἰς τοὺς νεκροὺς τοὺς προσφιλεῖς τὰ πάθη του,
 [εὐωδίαν
 Αἰσθάνετο ὡς νὰ ἔπνεε αὔρα ἀπ' Ἠλίσious κάμ-
 [πους
 Ἰδιοτροπία εὐσεβῆς ποῦ στ' ἀγγλικά κοράσια (3)
 Κάμνει τοὺς κήπους ἐραστοὺς τῶν πλησιοχώρων
 [τάφων
 Ὅπου ἡ τῆς μητρὸς στοργή, ποῦ ἀναζητοῦν
 [ταῖς φέρει,
 Κι' ὅπου εὐμενῇ ἰκέτευσαν τὰ πνεύματα τοῦ
 [ἀέρος
 Διὰ τὴν αἰσίαν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀνδρείου ποῦ τὸ
 [σκάφος

(3) Κοιμητήρια εἰς τὴν Ἀγγλίαν χρησιμεύουν συ-
 χνὰ ὡς περίπατος.

Τὸ νικηθὲν ἀπέκοψε τοῦ χονδροτέρου ἱστοῦ
[τοῦ (4)]
Καὶ τὸ ἰδίον του ἐκοίλωσε ὅς' αὐτὸ νεκροφορεῖον.
Ἄλλ' ὅπου ὑπνεῖ ὁ ἐνθουσιασμός λαμπρῶν κα-
[τορθωμάτων
Καὶ τὸ πολίτευμα ὑπουργοῦ ὁ τρόμος καὶ τὰ
[πλούτη
Μάταια πομπὴ καὶ ἄχαρι εἰκόνισις τοῦ Ἄδου
Ἵφθύνται στήλαις μ' ἐγγραφαῖς, μαρμάρεινα
[μνημεῖα
Ἦδη ὁ ὄχλος, ὁ εὐγενής καὶ ὁ σοφός καὶ ὁ
[πλούσιος,
Λέξαι καὶ νοῦς τοῦ Ἰταλικοῦ ὠραίου βασιλείου,
Εἰς τὰ κολάκων σπήλαια, ζῶντος του ἔχει τάφον
Βασιλικὰ παλάτια καὶ μόνον καύχημά του
Τὰ στέμματα· ἀλλ' ὁ θάνατος ἔς' ἡμᾶς ἄς προε-
[τοιμάσῃ
Καταφυγὴ ἀναπαυτικὴ, ὅπου νὰ παύσῃ ἡ Μοῖρα
Ταῖς ἀδικαῖς καταδρομαῖς, καὶ ἡ φιλιὰ νὰ λάβῃ
Κληρονομίαν ὀχιθησαυροῦ ἀλλ' αἰσθημάτων ζέσιν,
Καὶ εὐγενὴ παράδειγμα φιλελευθέρου στίχου.
Ἔξοχα ἔργα ἀνάπτουσι εἰς τὴν ἀνδρίαν τὰ στήθη
Ἦ Πινδεμόντη, ἡ ταρταῖς τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀν-
[δρείων
Κ' εἰς τὸν περιηγητὴν ἱερὰ ἡ γῆ ποῦ ταῖς κατέ-
[χει.
Ἐγὼ ὅταν εἶδα νὰ φανῇ ἐμπρός μου τὸ μνημεῖον,
Ποῦ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός τὸ σῶμα περι-
[κλείει, (5)
Ὁ ὅποιος συναρμολογῶντας τῶν δυνατῶν τὰ σκῆ-
[πτρα
Ὅλαις ταῖς δάρναις τῶν μαδᾶ κ' εἰς τὰ ἔθνη
[ἀποκαλύπτει
Τὸ πῖσα δάκρυ απ' αὐτὰ, πόσο αἶμα καταρ-
[ρέουν,
Κ' ἐκείνου ποῦ νέον Ὀλυμπον ἀνύψωσεν εἰς τὴν
[Ῥώμην
Στοὺς Οὐρανίους, καὶ αὐτοῦ ποῦ στὸν αἰθέριον
θόλον
Εἶδε νὰ περιστρέφονται οἱ κόσμοι καὶ τὸν ἥλιον
Ἀκίνητον στὸ μέσον τους νὰ στέκῃ ἀκτινοδόλον

Καὶ πρῶτος τοῦ ἀτερεώματος ὠμάλυνε τοῦς
[δρόμους
Στὸν Ἀγγλον πόσον εὐτυχῇ μετέωρον ὁδοιπόρον,
Ἦ μακαρία ἐφώναζα διὰ ταῖς τερπναῖς σου αὐ-
[ραῖς,
Πλήρης ζωῆς καὶ τὰ λουτρά, ποῦ αἱ κορυφαῖς
[ποῦ χύνουν
Τῶν Ἀπεννίνων· στήν πνοὴν τοῦ ἀέρος σου ἡ
[Σελήνη
Εὐφραينوμένη μὲ τὸ πλεῖον καθάριο φῶς ἐνδύει
Τοὺς λόγους σου, πῶ ἀγάλλονται εἰς χαροκόπι
[τρυγῶν,
Καὶ ταῖς παιδιάδαις ποῦ λαμπραῖς ἀπὸ οἴλους
[κ' ἐλαιῶνας
Θυμιάματα μυρίων ἀνθῶν στοῦς οὐρανοὺς δια-
[χέουν.
Καὶ πρώτη ἄκουε τοῦ ἐξήριστου Τιβελίνου τὸν
[στίχον, (6)
Ἦ Φλωρεντία, ἡδονικὸ ξεθύμασμα τῆς ὀργῆς του
Καὶ οὐ ἔδωσες τοῖς προσφιλεῖς γεννήτορας τὴν
γλώσσαν,
Ἦ ἐκείνον τὸν μελωδικὸν τῆς Καλλιόπης φίλον, (7)
Ποῦ, στήν Ἑλλάδα πάντοτε γυμνόν, γυμνόν
[στήν Ῥώμην,
Μὲ ἐνδυμα λευκότετον τὸν ἔρωτα κοσμοῦντας
Τῆς Οὐρανίας ἀπώθετε στὸν κόλπον Ἀφροδί-
της. (8)
Ἀλλὰ μακαριώτερον, ποῦ ὅλαις συναγμέναις
Σ' ἓνα νῆον διατηρεῖς τῶν Ἰταλῶν ταῖς δεξιὰς
Ταῖς μόναις ἴσως ποῦ ἀφροῦ τὰ μὴ ἀνυπέρβατα
[Ἀλφει
Κ' ἡ ἀνίκητη μεταβολὴ τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας
Σ' ἄρπαζεν ὅπλα καὶ βωμοὺς πατρίδα καὶ οὐ-
[σίαν·
Τὸ πᾶν! Μόνον σὲ ἀπόμεινε ἡ τοῦ ἀπελθόντος
[μνήμη.
Ἀλλ' εἰάν ἐνδόξου μέλλοντος στήν γῆν τῆς Ἰτα-
[λίας
Κ' εἰς ταῖς γενναϊόφροναις ψυχαῖς ἐλπίς πῦρ
[ἀναλάμψῃ
Ἀπὸ τὰ μάρμαρα αὐτὰ ἡ πρυθμία θὰ ὀρμήσῃ
Καὶ συχνὰ ὁ Βίκτωρ (9) εἰς αὐτὰ διὰ νὰ ἐμπνευστῇ
[προσῆλθε·
Εἰς ἄκραν διὰ τὰ πάτρια ὀργὴν περιπλανᾶτο

(4) Ὁ Ναύαρχος Νέλσον κυριεύσας ἐν Αἰγύπτῳ τὴν γαλλικὴν ναυαρχίδα Ἀνατολήν, ἐκοψε τὸν ἱστὸν αὐτῆς καὶ τὸν ἠτοίμασε διὰ φέρετρον τῆς ταφῆς του.

(5) Μουσουλμαν Νικολάου Μικκιαδέλη, Μιχαήλ Ἀγγέλου, Γαλιλαίου καὶ ἄλλων ἐνδόξων εἰς τὸν νῆον τοῦ Ἐσταυρωμένου ἐν Φλωρεντίᾳ.

(6) Ὁ Δάντης.

(7) Πετράρχην.

(8) Ἵππερχον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δύο Ἀφροδίται ἡ Οὐρανία καὶ ἡ Γήϊνος, χωριστὰ λατρευόμεναι.

(9) Ὁ Ἀλφιέρης.

Ἄλλος, τὰ ἐρημότερα τοῦ Ἄργου ἐνατενίζων
 τοὺς κάμπους καὶ τὸν οὐρανὸν μὲ ἐμπαθῆ τὸ
 [βλέμμα·
 Καὶ ἀφ' οὐδ' ἐμὴ ζῶντος μορφή τοῦ ἡμέρωνε
 [τὸ πάθος
 Ἐδὼ ἀκουμποῦσε ὁ σοβαρὸς τὸ ὄχρον καὶ τὴν
 [ἐλπίδα
 τοῦ ποθυμένου φέροντας στὸ πρόσωπον θανάτου,
 Μὲ τοὺς μεγάλους τῶρα αὐτοὺς παντοτεινὰ ἰου-
 [χάζει
 Καὶ ἀπὸ πατρίδος ἔρωτα τὰ κόκκαλά του τρί-
 [ζουν.
 Βέδκια σ' αὐτὴν τὴν ἱερὰν εἰρηνικὴν ἐρμίαν
 Μὴ Θεότης ὀμιλεῖ, καὶ πολεμία στοὺς Πέρσας,
 Στὸν Μαρφέωνα, ὅπου ταφὴν καθιέρωσαν ἡ Ἀ-
 [θήναις
 Εἰς τοὺς γενναίους προμάχους τοὺς, παντοτεινὰ
 [διετῆρει.
 Εἰς τῶν Ἑλλήνων ταῖς καρδιαῖς ἀσάεστη ὀργὴν
 [καὶ ἀνδρίαν.
 Ὁ ταξειδιώτης, τὰ νερὰ ποῦ ἀρμένισε τῆς Εὐ-
 [βοίας (10)
 Ἀγνάντευε μὲς τ' ἄπειρο σκοτάδι ἀντικρου-
 [ομένων
 Σπαθιῶνε σπινθηροβόλῃν, καὶ περικεφαλαίων·
 Πυραῖς ποῦ φλόγαις καὶ κηπνὸν ἀνύψωναν καὶ
 (ἰσκιούς
 Πολεμιστῶν εἰς σιδηρὰ λαμποκοποῦντων ὅπλα,
 Νὰ ὀρμοῦν στὴν μάχη καὶ μακρὰ ν' ἀπλώνῃ
 [στὴν πεδιάδα,
 Στῆς σιγαλιάς τῆς νυκτικῆς τὴν φρίκην, στρα-
 [τευμάτων
 Ἀλαλοῦν καὶ σάλπιγγες ν' ἀντιβοοῦν στὰ νέρη
 Κι' ἀλόγων ποδοβολητῶ γοργὰ τετραποδούντων
 Ἐπ' ἴνῳ στῶν ἡμιθανῶν τὰ κλάγγοντα στηθάρια
 Καὶ ἡ Μοῖραις νὰ μυρολογοῦν καὶ θρήνους καὶ
 [ὕμνων·
 Καλὸ τυχερὸς ποῦ στὸ εὐρὺ βασίλειον τῶν ἀνέ-
 [μων,
 Ἰππόλυτε, περιέτρεξες στοὺς νεαροὺς σου χρό-
 [νους
 Καὶ ἂν ὁ Πρωρέας διεύθυνε τὰ ξάρτια σου τοῦ
 [Αἰγαίου
 Πρὸς τὰ νησιὰ θέν' ἄκουσε παλαιὰ συμβεβηκότα
 τοῦ Ἑλλησπόντου ἢ ἀερογιαλιαῖς νὰ ἤχουν καὶ
 [ἢ πλημμύρα
 Σταῖς Ῥήτiais ὄχθαις μὲ βουῖτό εἰς τὴν ταφὴν
 [ἐπάνω

(10) Πρωτανίας.

τοῦ Αἰάντος· νὰ προσορμᾷ τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλ-
 [λέως. (11)
 Αἰκαία διανέμει ὁ θάνατος εἰς τοὺς γενναίους
 [τὴν δόξαν.
 Κι' οὔτε πνοὺργητὴ νοὸς εὐδ' εὐνοία βασιλείων
 Στὸν Ἰθακίσιν ἐτήρησε τὰ λάφυρα τὰ ἐξοίτια,
 Ποῦ τ' ἄγριο κύμα, ποῦ οἱ θεοὶ πολέμιοι πα-
 [ροργίσαν
 Ἀπ' τ' ἀκυβέρνητο ἄρπαξε θαλασσοδαρτον σκά-
 [φος.
 Κ' ἐμὲ ποῦ δόξα· ἔρωτος καὶ ἡ ῥοπή τῶν
 [χρόνων
 Νὰ περιφέρωμαι φυγὰς ὠθοῦν παντοῖα εἰς ἔθνη,
 τοὺς Ἡρώας ν' ἀνεγείρω ἐμὲ ἡ Μοῖσαις ἅς δια-
 [τάξουν,
 Ἡ Μοῖσαις ὅπου τῶν θνητῶν νοῦν καὶ καρδίαν
 [ἐμψυχώνουν.
 Κάθονται φύλακες πιστοὶ ἐπάνω εἰς τὰ μνημεῖα
 Κ' ὅταν κι' αὐτὰ τὰ ἐρείπια μὲ παγωμένα οἱ
 [χρόνοι
 Πτερὰ ἀφανίζουν, ἡ Θεαῖς ταῖς ἐρημίαις εὐ-
 [φραίνουν
 Μὲ μελωδίαις ποῦ τὴν σιωπὴν νικοῦν μυρίων
 [αἰώνων.
 Καὶ τῶρα εἰς τὴν ἀγεώργητη Τρωάδα αἰώνιος
 [φέγγει
 Τόπος ποῦ αἰώνια λαμπρὸν κατέστησε ἡ Νύμφη
 Ποῦ ὁ Δίας συμβίαν προσέλαβε κ' ἐγέννησε εἰς
 [τὸν Δία
 Τὸν Δάρδανο, ὅθεν ἡ Τροιάς κι' ὁ Ἀσάρακος
 [προσῆλθον
 Καὶ οἱ πενήντα θάλαμοι καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸ
 [γένος.
 Διὰ τὴν ὅτε ἡ Ἡλέκτρα (12) ἄκουσε τὴν Μοῖρα νὰ
 [τὴν κράζει
 Ἀπὸ τὸν ζωοπάροχον τοῦ κόσμου τούτου ἀέρα
 τῶν Ἑλυσίων εἰς τοὺς χοροὺς, τὴν ὕστερην εἰς
 [τὸν Δία
 Ἐκαμὲ παρακάλεσιν, καὶ ἂν, τοῦ εἶπε, ποτὲ ὦ-
 [ρέχθης
 Τὴν κόμην μου, τὸ πρόσωπον ταῖς συναναστρε-
 [φαῖς μας

(11) Ἡ ἀσπίς τοῦ Ἀχιλλέως ἀπεδόθη εἰς τὸν Ὀδυσσεύα, ἀλλ' ἡ θάλασσα μετὰ τὸ ναυάγιον τοῦ Ὀδυσσεύος τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἀπέδωκεν εἰς τὸν τάφον τοῦ Αἰάντος. Ἀνάλεκτα Ποιητικά.

(12) Ἐν ταῖς πολλαῖς καταγωγαῖς τῶν Δαρδανίδων εὐρίσκω, ὅτι ἀπὸ τῶν Δία καὶ τὴν Ἡλέκτραν, θυγατέρα τοῦ Ἀτλαντος, ἐγεννήθη ὁ Δάρδανος.

Πού σου ἦτον τόσο ἡδονικαῖς καὶ τὸ γραπτό
 [ἀπ' τὴν τύχη
 Ἄλλο βραβεῖον ἀξιώτερον δὲν στέργει νὰ προσ-
 [φέρει
 Ἀπ' τὰ Οὐράνια καὶ συχνὰ πρὸς τὴν ἀγαπητὴν
 [σου
 Στρέψε τὸ βλέμμα ὡς τ' ὄνομα αἰώνιον τῆς Ἥ-
 [λέκτρας
 Διαμένει. Οὕτω δεόμενη ἀπέθνησκε καὶ ὁ Ὀλύμ-
 [πιος
 Βαρυστενάζων ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐχύθη
 Ἀπ' τ' ἀθάνατα μαλλιά ἡ ἀμβροσία στὴν κόρη,
 Καὶ ἱερὸν τὸ σῶμα τῆς καὶ ἡ ταρὴ διεσώθη.
 Ἐκεῖ ὁ Ἐριχθόνιος ἐκεῖ τοῦ δίκαιου Ἰλίου ἡ
 [κόνις
 Κεῖτονται, ἐκεῖ ἡ Τρωαδίτισσαις μὲ ξέπλεκαις
 [ταῖς κόμαις
 Μάταια τὸ ἐπικείμενον ἐδέοντο ν' ἀποκρούουν
 Ἀπ' τοὺς συμβόλους τοὺς θάνατον· ἐκεῖ ἦλθε ἡ
 [Κασσάνδρα
 Ὅποτεν τὴν ὀλέθριαν ἡμέραν τῆς Τρωάδος
 Νὰ προφητεύῃ ὁ Θεὸς τὴν ἔμπνεε στὸ στῆθος,
 Καὶ στῶν πατέρων ταῖς σκιαῖς τὸ φιλικὸν τρα-
 [γούδι
 Ἐτραγουδοῦσε καὶ ἔφερνε τ' ἀνέψια τῆς οὐμάδι
 Καὶ ἐδίδασκε εἰς τὸν μικρὸν τὸν προσφιλεῖ τῆς
 [θρῆνον
 Καὶ ἔλεγε στενάζοντας, ἐὰν ποτὲ ἀπ' τὸ Ἄργος
 Πού τοῦ Τυδεΐδῃ τ' ἄλογα καὶ τοῦ Λαερτιάδῃ
 Θὰ βόσκατε ἐπιστροφὴν οἱ οὐρανοὶ σᾶς δώσουν,
 Θὰ ἐρευνᾶτε μάταια νὰ εὐρεῖτε τὴν πατρίδα·
 Τὰ τεῖχη ἔργον τοῦ Ἀπόλλωνος, στὰ ἐρείπια
 [θα καπνίζουν,
 Ἀλλὰ οἱ πάτριοι Θεοὶ εἰς ταῦτα τὰ μνημεῖα
 Θὰ ἔχουν πάντα διαμονὴν (προτέρημα ὅτι θεῖον
 Σταῖς κακουχίαις νὰ διατηροῦν ὑπέρνοον τὴν
 [δόξαν).
 Καὶ σεῖς κυπάρισσοι καὶ ἑταῖς, ποῦ ἡ κάραις τοῦ
 [Πριάμου
 Ἐρύττευσαν καὶ βλάστησιν νὰ λάθουν δὲν θ'
 [ἐργήσουν
 Ὡς ἀπὸ χήραις καὶ ὀρφανὰ μὲ δάκρυα ποτι-
 [σμέναις
 Τὴν κόνιν τῶν πατέρων μου στὴν σκέπην σας
 [συσταίνω.
 Καὶ ὁ εὐλαβὴς ποῦ στὰ κλαδιὰ τὰ ἐλεήμονα δὲν
 [φέρει
 Τὸν πέλεκυν λιγώτερον θὰ τὸν πλεκώσουν πένθη
 Συγγενικὰ καὶ στοὺς βοῦμους ἀμέμπτως θὰ
 [πλησιάζει

Θὰ ἴθουν καιροί, ποῦ ἕναν τυφλὸν ἐπαίτην θὰ
 [θεωρεῖτε
 Ἀργὰ περιπλανώμενον στοὺς παλαιούς σας ἱ-
 [σκιους
 Πασπατευτὰ θὰ εἰσχωρεῖ στὰ ἄδυτα τῶν τάφων,
 Τὰ λείψανα ἀγκαλιάζοντας νὰ τὰ ἐρωτᾷ, τῶν
 [ἀντρων
 Τὰ βᾶθῃ θὰ στενάζουσι καὶ ὀλόκληρον τὸ μνημεῖον
 Θὰ διηγῆται τὸ Ἰλιον πῶς δύο κατεδαφίσθη
 Καὶ δύο φοραῖς ὑπὲρ λαμπρον ἐγέρθη εἰς τὴν ἐρ-
 [μίαν
 Ὅπως τὸ ὀλοότερον τῶν ὀλεθρίων Πηλεΐδων
 Περικοσμήσῃ τρόπαιον· Οὕτω ὁ θεῖος μάντις
 Μὲ τὴν μελωδικὴν λαλιὰ αὐταῖς ταῖς λυπημέ-
 [ναις
 Ψυχαῖς καταπραΰνοντας θέλει ἀθανάτισαι
 Τοὺς τῶν Ἀργίων ἀρχηγούς εἰς ὅσαις ἀγκαλιάζει
 Ταῖς ὁ Πατὴρ Ὀκεανὸς εἰς τὸν εὐρύν του κόλπον.
 Καὶ σὺ δακρύων προσφοράν, Ἐκτωρ θ' ἀπο-
 [λαμβάνης
 Ὅπου ὑπάρχει ἱερὸν καὶ σεβαστὸν τὸ αἶμα
 Διὰ τὴν πατρίδα τὴν γλυκεῖα χυμένον καὶ ὅπου
 [ὁ Ἥλιος
 Ἐπάνω ἐν ταῖς ἀνθρώπιναις ταλαιπωρίαις θὰ
 [λάμπῃ.

ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΟΥ Α. ΦΟΥΚΕ.

*Ἡ δίκη τοῦ Λαβαλλέτ, τῆς Κυρίας Λα-
 βαλλέτ καὶ τῶν τριῶν Ἀγγλων (1815—
 1819).*

(Μετάφρασις Α. ΕΡΑΜ.)

(τονέχεια· ἴδε φυλλ. ΚΒ').

Βλέπει τις ἐνταῦθα τὸ σόφισμα ἀναπτύσσεται· ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἀποτέλεσμα φθάνει. Ἰδοὺ πῶς. Ὁ Λαβαλλέτ κατηγορεῖται δι' ἐγκλημα ἀρπαγῆς τῶν καθηκόντων, ἐγκλημα ὅπερ ἐστὶ συνέργεια ἀποπειρας. Ὅθεν ὁ νόμος, εἶναι γνωστὸν, διαγράφει νὰ θέσωμεν κατὰ πρῶτον τὸ κύριον ζήτημα. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἀναγκαίως τί θέλει συμβῆ; Τὸ κύριον ζήτημα, ἦτοι τῆς συνενοχῆς ἐπὶ ἀποπείρα, εἶναι τόσον ὀλίγον ἀποδεδειγμένον, ὥστε ἀμφιβάλλει τις ἐὰν ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐνόρκων θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ. Ὁ κα-